

[Arthur Jacobsen.]

de kommunale anliggender bliver øget. Det er vel vanskeligt at besvare, men at der i de mange små kommuner, som er blevet ramt af sammenlægninger, har været særlig stor interesse for kommunale problemer, synes ikke bevist. Da vi arbejdede med styrelsesloven, hørte vi en del om problemstillingen: manglende dagsordener, lukkede døre og dermed ringe vilkår for offentlighedens medleven i kommunale råds arbejde. Storkommunerne skal arbejde under den samme styrelseslov, og derfor må der være muligheder for ad denne vej at sikre borgerne en åben og fordomsfri orientering. Dagspressen har her sin store opgave, men også kommunalbestyrelsen og kommunens embedsmænd må gøre en indsats.

Den mest alvorlige indvending mod kommunesammenlægningerne har været, at de nye kommunedannelser giver stor geografisk afstand mellem folkevalgte og borgerne. Der er flere muligheder for at mindske denne afstand, og den mest nærliggende er en forøgelse af kommunalbestyrelsens antal af medlemmer. Ålborg byråd har i en skrivelse af 5. december 1967 til folketingsudvalget vedrørende kommunernes styrelse anmodet om en udvidelse af antallet af byrådsmedlemmer under hensyn til den kommende ændrede kommuneinddeling. Fra det radikale venstre har vi, siden kommunalreformen startede, argumenteret for en forhøjelse af medlemstallet, og det er, som om luften er blevet mildere, men tilsyneladende ikke mild nok.

Vel har indenrigsministeren i besvarelse af spørgsmål stillet af folketingsudvalget udtalt sig positivt over for en forøgelse af medlemstallet i de største amter, og hr. Ove Hansen har ved første behandling af dette forslag rejst problemstillingen vedrørende de tre storbyers repræsentation. Disse ændringer vil være udmærkede, men løser efter vores mening ikke den samlede problemstilling.

I den nye styrelseslovs § 2, stk. 2, hedder det bl. a., at de nærmere regler om kom-

munernes styrelse fastsættes i en styrelsesvedtægt, der vedtages af kommunalbestyrelsen og stadfæstes af indenrigsministeren, og i § 5 fastslås kommunalbestyrelsens medlemstal til mindst 5 og højst 25 for primærkommunerne. Indenrigsministeren oplyste over for udvalget på et møde i december 1967, at man gennem bestemmelsen i forslaget § 5 om, at kommunalbestyrelsens medlemstal fastsættes i styrelsesvedtægten, opnår en smidigere ordning end ved fastsættelse alene i loven af bestemte medlemstal for kommunegrupper ordnet efter indbyggerantal. Som udgangspunkt for overvejelserne vedrørende en godkendelse af en kommunalbestyrelses medlemstal fremkom der en opstilling, hvis tal hviler på en af kommunallovskommissionen foretagen undersøgelse og derfor i meget vidt omfang dækker de af kommunalbestyrelserne ønskede og faktisk anvendte medlemstal inden for de enkelte kommunistørrelser. Jeg kan lige repetere — det er ikke sikkert, alle folketingets medlemmer kender denne tabel — i kommuner med under 3.500 indbyggere 5-11 medlemmer, i kommuner med 3.500-10.000 indbyggere 9-15 medlemmer, med 10.000-50.000 indbyggere 11-19 medlemmer og fra 50.000 indbyggere og derover 12-25 medlemmer. De mange sager, der for tiden indgår til reformkommissionens godkendelse, følger i mange, vel i de fleste tilfælde de vejledende regler, men i nogle storkommuner ønsker fællesudvalgene en større kommunalbestyrelse. Jeg kan f. eks. nævne, at de nye Ringsted, Nykøbing Falster og Silkeborg storkommuner, der med deres befolkningstal ikke kan overstige 19 medlemmer, men geografisk med deres store udstrækning faktisk burde have et større medlemstal, så vidt jeg er blevet underrettet gerne ville højere op.

Men det er vanskeligt for kommunalreformkommissionen at fortolke disse ønsker om at overskride styrelsesvedtægtens normer, og så kan spørgsmålet være, om man overhovedet bør have nogen vejledende styrelsesvedtægt på dette område, om ikke